

Když zkrátka nevíš

Když nevíš komu vykat, koho se bát
Když nevíš, co říkat, čemu se smát
Když jsi ztracen v černočerném prostoru
A nevíš, která z hvězd je tvá na obzoru

Když říkáš „dobrý den“ a ani nevíš proč
Skáčeš-li po šancích, když ti řeknou „skoč“
Jsi rozjetej vlak na slepý trati
Kterej sám nevěří, že co činí, se mu nevrátí

Když věcem, kterejm nerozumíš, dáváš svůj hlas
Když hasíš, co tě nepálí, tak už to nehas
A pokud se sám vprostřed ohně ocitneš
Tak možná a konečně už procitneš

Když zkrátka nevíš...
Když zkrátka nevíš...

Když nevíš, co ještě budeš muset snést
Když váháš, zda zvolíš stříbro či čest
Jdi stále rovně přes hory i propasti
Kapsu si zkrátka někdo jinej namastí

Však co tě časem stáhne k zemi
Nebudou peníze, ale svědomí
Tak hrdě kráčeť rovně, ne shrbený
Ne všechny konce bejvaj zmrvený

Když si myslíš, že jsi v poli pouze další klas
Když svoje starý chyby zopakuješ zas
Když myslíš, že se tě to netýká
Ať už kamení či ovace publika

Když zkrátka nevíš...
Když zkrátka nevíš...

Když zkrátka nevíš, kterou cestou se dát
Když zkrátka nevíš nic, nic, nic, nic, nic, když jsi na pochybách
Když zkrátka nevíš...